

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELÖLELŐ SZAKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR

:: :: Kéziratok és szakkérdések :: ::
a szerkesztőség címére küldendők.

Előfizetési díjakat és hirdetések az
Országos Halászati Egyesület
(Budapest, V. ker. Kossuth Lajos-tér 11.
:: :: II. emelet 213.) fogad el. :: ::

Szerkesztőség: Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

M. Kir. Halélettani és Szenny-
vztisztító Kísérleti Állomás

MEGJELENIK EGYELŐRE MINDEN HÓ KÖZEPÉN.

Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj: {
Egész évre 12 pengő.
Fel évre 6 pengő.
Külföldre egész évre 16 pengő.
Állami alkalmazottaknak 50%-os kedvezmény jár.

:: :: Verantwortlicher Redakteur: :: ::
Dr Emil Unger.

:: :: Adminisztration: Ungarischer ::
Landes Fischerei Verein,
BUDAPEST,
:: :: Kossuth Lajos-tér 11 II. 213. :: ::

HALÁSZAT—(FISCHEREI)

FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI
Organ des Ungarischen Landes Fischerei Vereins Budapest.

Redaktion: Kgl. Ung. Ver-
suchsstation für Fischerei-
biologie und Abwasserbe-
seitigung, Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

TARTALOM: Közlemények. — *Fischer Frigyes. f. H.* — Halászati törvények és rendeletek. *Fischer Frigyes.* — Schiemenz és a halász-
babonák. *Lukács Károly dr.* — Ujdonságok — Vegyesek — Társulatok — Egyesületek. — Árjegyzékek — Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND: Aufruf an die Teilnehmer der Fischerei-Ausstellung. — Fischerei-Gesetze und — Verord-
nungen. — Paulus Schiemenz und der Fischer-Aberglauben. — Neuigkeiten. — Gesellschaften und Vereine.
— Fischpreise. — Annoncen.

ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET.

Meghívó

az Országos Halászati Egyesület f. évi március hó 10-én, határo-
zatképtelenség esetében **március hó 18-án (csütörtökön)**
délután 6 órakor a földművelésügyi minisztérium palotájában (V.
ker. Kossuth Lajos-tér 11. sz. I. emelet 124. sz. alatt) tartandó

évi rendes közgyűlésére.

T Á R G Y S O R O Z A T:

- 1 Elnöki bejelentések.
- 2 Titkár évi jelentése.
- 3 Új tagok felvételének megerősítése.
- 4 Számvizsgáló bizottság jelentése; 1936. évi zárszámadások fe-
lülvizsgálata. (Alapszabályok 11. §.)
- 5 1937. évi költségeloirányzat megállapítása. (Alapszabályok 19. §.)
- 6 Indítványok. (Nyolc nappal a közgyűlést megelőzően írásban
nyújtandók be.)
Vendégeket szívesen látunk.
Budapest, 1937. évi február hó 6-án.

Dr Tomcsányi V. Pál
elnök.

Ez a meghívó pótolja a névre szóló külön meghívót, mivel a lapot az egyesület
minden tagjának megküldjük.

Értesítés.

Tisztelettel közöljük, hogy a tervbevetett halászati
tanfolyamot és halásznapot — kellő számú jelentkező
hiányában — egyelőre nem lehet megtartani.

Budapest, 1937. február hó 15-én.

Az Egyesület megbízásából:

Dr Unger Emil a „Halászat” szerkesztője.

Felhívás

az 1937. évi

mezőgazdasági kiállításon való részvételre.

Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület mint
minden évben úgy az idén is, — **március hó 17-től
22-ig tartó időben**, — tenyészállatvásárt és kiállítást fog
rendezni, melyen úgy a nyíltvízi, mint a tógazdasági hal-
termés bemutatható lesz.

Az Országos Halászati Egyesület választmánya
múlt évi november hó 24-én tartott gyűlésén elhatározta,
hogy a kiállításon résztvesz, a részletek felett azonban
— a kiállítás díjazással lesz-e egybekötve vagy sem,
stb. — később fog dönteni.

A kiállítás sikere érdekében az Országos Halászati
Felügyelőség az egyesületet támogatni fogja munkájában.

A kiállítás legvonzóbb és legérdekesebb része most
is az élőhalak lesznek, melyet a tógazdák, nyíltvízi halá-
szok fognak bemutatni.

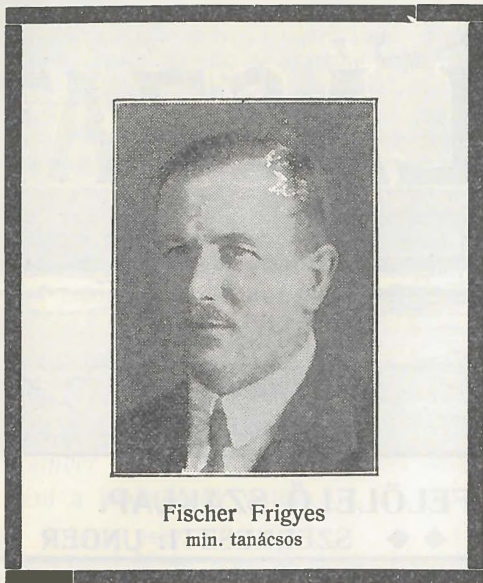
A kiállításra kerülő halak számára a jelentkezős
mérévhez képest tógazdaságonként 2—3 aquariumot bo-
csájthatunk rendelkezésre, melyek használata díjtalan.

Úgy a tógazdaságok, mint a nyíltvízi halászatok
igen t. vezetőit felkérjük, hogy legkésőbb e hó végéig
(február 28) az Országos Halászati Felügyelőséggel
(Bpest, V. Kossuth Lajos-tér 11.) közölni szíveskedjenek,
hogy a kiállításon részt vesznek-e, s hány aquá-
riumot igényelnek.

Az Országos Halászati Egyesület Elnöksége.

Fischer Frigyes †

1878—1937

Fischer Frigyes
min. tanácsos

Ismét nagy és őszinte bánata, pótolhatatlan vesztesége van a magyar mérnöki karnak és a magyar halászatnak: Fischer Frigyes miniszteri tanácsos, legutóbb a m. kir. földművelésügyi minisztérium vízügyi műszaki főosztálya kultúrmérnöki ügykörének vezetője, röviddel azelőtt az Országos Halászati Felügyelőség hosszú időn át volt nagyrabecsült főnöke, az Országos Halászati Egyesület közszerepben álló agilis igazgatója, és számos más közérdeket szolgáló tisztség viselője, f. évi január hó 26-án hajnalban meghalt.

Mindannyian kik ismertük, s kiket jó sorsunk a közelébe hozott, mély megilletődéssel álltuk körül ravatalát és kísértük ki utolsó útjára, hogy ott a nyitott sírnál elbúcsúzzunk tőle örökre. — Ott, a „Circum dederunt“ fájdalmasan szép, lélekbemarkoló hangja mellett, éreztük át még egyszer nagyvonalú és úri egyéniségének csodálatos varázsát, férfiúi barátságának jöleső melegét, és azt, hogy sokat, nagyon sokat veszítettünk!

Fischer Frigyes 1878 évi január hó 23-án Nagykátán született. Középiskoláit Kalocsán, az érseki főgimnáziumban jelesen végezte el. Szüleinek gondos nevelésén kívül úgy látszik itt oltották bele azt a tántoríthatatlan kötelességérzetet és embertársainak meleg szeretetét, mely minden munkáját jellemezte és pompás természeti adottságaival párosulva őt a magyar műszaki és halászati ügyek oly hívatott harcosává tették. Mérnöki diplomáját 1899-ben, a m. kir. József Műegyetemen szerezte meg. A Műegyetem elvégzése után katonai kötelezettségének tett eleget. Utána 1903 évben állami szolgálatba lépett, amikor a morvaszabályozási kirendeltségénél, majd a temesvári kultúrmérnöki hivatalnál teljesített szolgálatot. 1914-ben a hadrakelt sereggel háborúba vonult, honnan több hadikitüntetés birtokosaként az 1918.-i általános összeomláskor került haza mint tart. tüzérszázados.

A háborúból hazajöve, régi állomására már nem tudott visszatérni és így Budapestben maradt. 1919-ben a m. kir. földművelésügyi minisztériumban teljesített központi szolgálatot. Az itteni megbízatai jó alkalmat nyújtottak arra, hogy kiváló szervezőképességét, adminisztrációs tudását, világos és gyors ítéletalkotását, egyszerű munkabírását, egyszóval: vezetésre való el-

hivatottságát megismerjék. Rövidesen az Országos Halászati Felügyelőséghez került, hol részt vesz a háború utáni évek nagy tőgazdasági fellendülésének műszaki irányításában és levezetésében és megszerkesztette a halászati novella végrehajtási utasítását. 1928-ban kiadja „A halászati törvények és a rájuk vonatkozó rendeletek“ című munkáját. 1930-ban már az Országos Halászati Felügyelőség élén áll. 1931-ben a m. kir. földművelésügyi miniszter megbízásából megszerkeszti „A magyar halászat“ című munkát, mely széles körökben nagy tetszésre talál. Közben egyre fokozódó mértékben veszik tehetségét a vízügyi műszaki igazgatás más terén is igénybe, és 1936 nyarán átveszi a kultúrmérnöki ügyek vezetését is.

Munkaképessége szinte határtalannak látszott. Nagy felelősséget és munkát igénylő beosztása mellett eltudta látni az Országos Halászati Egyesület sok utánjárást igénylő igazgatói munkakörét, betöltötte a Magyar Mérnök és Építész Egylet szakosztályi elnöki tisztét, és időt szakított magának arra is, hogy úgy a szakköröket, mint a nagyközönséget előadások és cikkek útján, a halászat aktuális kérdéseiről tájékoztassa. Különösen a „Halászat“, „Köztelek“ és a „Vízügyi Közlemények“ voltak azok a szaklapok, melyekben megjelent értékes cikkeivel a közérdeket szolgálta.

Azonban ügylátszik mindennek van határa, és így az ő emberfeletti munkabírásának is egyszer a végéhez érkezett...

Január hó 12-én délután, a Magyar Mérnök és Építész Egylet székházának zsufolásig megtöltött előadó termében tartott nagyszerű előadást „A Halászat utolsó tíz esztendejéről“, mely után a mérnök- és halászati társadalom nagyszámú képviselői részesítették közvetlen meleg ünneplésben. Másnap, 13-án azonban már súlyos betegen kelt fel íróasztala mellől és a tollat le kellett tennie kezéből. Kedélyét és bizalmát mindvégig megtartva küzdött, hogy életét és munkaképességét csonka hazájának megtarthassa. A sors azonban másképp akarta. 12 napig tartó vívódás után itthagya forrón szeretett hitvesét, családját és bennünket örökre.

Halászkok és mérnökök lehajtott fővel és sajtó szívevel állunk sirja mellett és kérjük a Mindenhatót, hogy fogadja őt szívesen. Szép és hasznos életének emlékét pedig szeretettel fogjuk szívünkben megőrizni, mindörökre!

H.

Halászati törvények és rendeletek.

Fischer Frigyes miniszteri tanácsos, az Orsz. Halászati Egyesület 1936. februári halászati tanfolyamán megtartott előadásának összefoglalása.

(Folytatás.)

A kártalanítás megállapítása a vízhasználat jogos terjedelmére vonatkozó adatok alapján történik. Az engedélyokiratban és mellékleteiben meghatározottnál nagyobb adatok figyelembe nem vehetők. Igazolt vízhasználatoknál, melyekre a jog gyakorlatának szabályozása még nem történt meg, a kártalanítási eljárást a szabályozás befejezéséig függőben kell tartani.

A kártalanítási összeg megállapításánál nemcsak a vízlépcsőt és vízmennyiséget kell figyelembe venni, hanem egyéb gazdasági adatokat is, pl. a vízimű gépberendezésének munkaképessége, a forgalmi adónak és a kat. tiszta jövedelemnek összege, stb.

A kártalanítási eljárásra az 1885 : XXIII. t-c. VI fejezetében és az 1913 : XVIII. t-c. 26—28 §-aiban foglaltak irányadók.

Kisebb rendelkezések a halászat gyakorlatánál. An-nak, aki az illető vízben halászatra nem jogosult, nem szabad fogásrakész állapotban levő halászó eszközzel a vízben bármiféle vízijárművön (hajó, tutaj, csónak, stb.) közlekedni, sem ilyen eszközt a víz partján vagy a vízen levő bármiféle víziművön (malom, uszoda, stb.) tartani.

A halászatra jogosultak halőröket alkalmazhatnak, akik a mezőrök törvényes minősítésének felelnek meg. A halőröket a közig. hatóság felesketti, jegyzékbe veszi és hasonló jelvényvel látja el, mint a mezőröket.

A földműv. miniszter a közgazdaságilag jelentősebb vizeken működő halászati társulatokat, indokolt esetekben a felügyelet szervezésére kötelezheti.

Halrács alkalmazása. Halastavak, rétöntözések vagy egyéb víziművek céljait szolgáló csatornák hatósági engedélyezési tárgyalásán a halászatra jogosult követelheti, hogy ezeken a csatornákon olyan rácsos elzárás létesíttessék és tartassék fenn, amely a halaknak a halastóba, az öntözött területre, vagy a turbinához, esetleg egyéb víziművekhez jutását lehetetlenné teszi.

A kötelezettség megállapításakor a halászat jelentőségét, a rácsos elzárás költségeit kell mérlegelni.

Ha hatóságilag már engedélyezett víziműnél halrács létesítése válik szükségessé, annak aki a halrács létesítését kívánja, az 1885 : XXIII. t.c. 50. §-a alapján műszaki tervekkel és egyéb adatokkal tartozik igazolni, hogy a fennálló állapot reá záros.

Hallépcsők felállítása. A halak szabad közlekedését elzáró vízimű tulajdonosa, ha a halászat érdeke megkívánja, az 1885 : XXIII. t.c. 26. §-ának rendelkezéséhez képest hallépcsőt, vagy haláteresztőt tartozik felállítani.

Az erre irányuló eljárás megindítását az alispán (polgármester) vagy a földműv. miniszter hivatalból is elrendelheti.

Az a halászatra jogosult, aki már meglevő víziműnél kíván hallépcsőt felállítani, rajzokkal és tervekkel felszerelt kérvényt tartozik benyújtani.

A kérvényben elő kell adni:

1. a víz és hely leírását, ahol a munkalat szükséges;
2. a vízhasználat tulajdonosának és egyéb érdekelteknek neveit és a kérelemre tett nyilatkozatait;
3. a létesítendő munkalatot;
4. a hallépcsőből a halászatra várható előnyt és a hátrányt, amely a munkalat elmaradásából eredne.

Az alispán (polgármester) a kérelemről a vízimű tulajdonosát azzal a figyelmeztetéssel értesíti, hogy 30 nap alatt kifogást tehet vagy a kívánt munkalat tervét benyújthatja.

Ennek a határidőnek elteltével az összes iratokat kiadja a hatósági szakértőnek, aki a tervek célszerűsége felől nyilatkozik.

Ha a vízimű tulajdonosa is nyújt be tervet és az a halászat érdekeit ugyanúgy kielégíti, mint a kérelmező terve, ebben az esetben a vízimű tulajdonosának tervét kell elfogadni.

A szakértő véleményét közölni kell a kérelmezővel, aki arra 30 nap alatt nyilatkozik.

Ha a kérelmező a vízimű tulajdonosa által bemutatott tervet elfogadja, az engedélyt a vízjogi törvény rendelkezéseire képest ki kell adni.

Ha a kérelmező a vízimű tulajdonos tervét nem fogadja el, vagy ha a létesíteni szándékolt építmény mások érdekeit is érinti, a hatósági engedélyezési eljárást kell lefolytatni.

Ha a hatóság a hallépcső vagy haláteresztő létesítését elrendelte, a vízimű tulajdonosa köteles azt záros határidő alatt létesíteni, ellenkező esetben azt költségére a hatóság készítteti el.

Új vízimű létesítése esetén az érdekeltek a hallépcső felállítását az engedélyezési eljárás során kérhetik. Az ily engedélyezési tárgyalásra az érdekelt halászati jogtulajdonosokat — ideértve a halászati társulatoknak elnökeiket is — meg kell hívni.

III. A halászat védelme.

Vannak olyan tilalmak, melyeket minden körülmény között be kell tartani. Ezek a törvényben nyertek megállapítást. Ezek

a) kábító, mérgező, vagy robbanó szerrel, lőfegyverrel, szígonnyal, dárdával, vagy más szűrő szerszámmal halászni tilos.

b) A vizeket szakaszonként, vagy egészben tilos a halak kifogása végett lecsapolni u. n. bányákban felfogni. E tilalom alá nem esik a vízfogások lecsapolása tisztogatás végett: erről azonban a halászatra jogosítottakat 8 nappal előbb értesíteni kell.

Ha a vízfolyás lecsapolása bármi okból olyan váratlanul történik, hogy arról a halászatra jogosítottakat 8 nappal előbb nem lehet értesíteni, akkor az, akinek érdekében a lecsapolás történik, tartozik gondoskodni arról, hogy a lecsapolt mederben visszamaradó halivadék és hal el ne pusztuljon, hanem lehetőleg sértetlen állapotban az anyamederbe kerüljön vissza.

c) Tilos olyan halfogó eszközt használni, mely kö-zönséges vízállás mellett a meder felénél többet elzár. Ahol több állandó halfogó eszközt alkalmaznak, ezeknek oly távol kell lenni, hogy a halak szabad közlekedését ne akadályozzák.

A távolságot a földműv. miniszter rendelettel állapítja meg.

A fogóeszközöknek egymástól való távolsága — a végrehajtási utasítás szerint — a legnagyobb fogóeszköz hosszúságának legalább háromszorosa.

Olyan fogóeszközök (varsák), melyek a víz színe alatt úgy vannak elhelyezve, hogy a vízoszlop fele szabadon marad, nem minősül ilyen elzárásnak.

d) Gátokról, zsilipektől, hallépcsőktől és más vízi építményektől felfelé vagy lefelé 30 m-nél kisebb távolságban csak nyeles horoggal szabad halászni.

Minden egyéb tilalmat és rendszabályt, mely a vizek halállományának védelmét célozza, a földművelésügyi miniszter rendelettel állapítja meg. Így

nyílt vizekre általános tilalmat, ahol pedig szükséges egyes halfajokra külön tilalmat szab meg. Az általános tilalom alatt nyílt vízből halat fogni nem szabad. Az általános tilalom idejét úgy kell megszabni, hogy az az értékesebb halfajták ivási idejének megfelelően, de hatvan napnál tovább ne tartson.

Az általános tilalom jelenleg április 20-tól május hó 31-ig tart.

A halászati tilalom felfüggesztését legkésőbb január hó 31-ig kell kérni; később érkező kérvények figyelembe nem vehetők.

A fajta szerinti tilalmak a következők:

Sebes pisztrángot október hó 1-től január hó 15-ig, szivárványos pisztrángot március hó 1-től április hó 30-ig, rákot október hó 15-től június hó 1-ig nem szabad fogni.

A kifogható hal legkisebb mérete a következő:

fogasszűlő hossza	30 cm,	vagy súlya	25 dg
kecsege	" 40 "	" "	" 25 "
márna	" 25 "	" "	" 20 "
ponty	" 30 "	" "	" 40 "
pisztráng	" 20 "	" "	" 15 "
rák	" 9 "	" "	" "

A halnál a hosszat az orra hegyétől a farkúszó végéig, a ráknál a szemtől a kiegyenesített fark végéig kell mérni. Piaci ellenőrzésnél 10% eltérés megengedhető.

Ha nyílt vízben véletlenül olyan hal kerül a fogóeszközbe, amely ezeknél a méreteknél kisebb, azt a vízbe vissza kell bocsátani. Ha ezt nem lehet, akkor fogyasztás céljára sem piacra hozni, sem üzleti forgalomba bocsátani nem szabad, hanem a halászszemélyzet közt fel kell osztani; személyzetnek azonban ilyen halból egy tagja sem kaphat 1 kg-nál többet. A fennmaradó mennyiség felett az elsőfokú hatóság rendelkezik és azt köz- vagy jótékony célra fordítja.

Zárt vízből származó halakra és rákokra sem az időbeli, sem a méretre vonatkozó tilalom nem áll. Ha azonban valaki tilalmi időben vagy tiltott méretű halat, amely zárt vízből származik, forgalomba akar hozni, ezt csak az illetékes község előljárósága által kiállított u. n. származási bizonyítvánnyal teheti.

Zárt vízből fogott halak származását utólag nem lehet igazolni (fm. min. 60.733/1902.), mert az utólag beszerzett bizonyítványok nem igazolják, hogy a halak azok voltak, amelyek miatt a panaszos eljárás megindult.

Nyílt vízből halivadékot kifogni tilos. Ennek részleteit a törvényben felhatalmazott földműv. miniszter a következőképp rendelte el:

Mesterséges halastóból származó halivadékot fogyasztás céljaira engedély nélkül áruba bocsátani csak akkor szabad:

1. ha az ivadék súlya fogasszűlőnél 15, pontynál 10 dg,
2. ha az eladásra szánt ivadék mennyisége a halastó egész területét számba véve kat. holdankint 5 kg-nál nem több.

Ez alól a tilalom alól a földműv. miniszter felmentést adhat, de az eladás ellenőrzéséről gondoskodik.

A földműv. miniszter egyes vizekben vagy vízszakaszokon korlátozhatja vagy eltilthatja a halászatra káros fogási módot, szabályozhatja a fogóeszközök nyílásának nagyságát (a hálószem bőségét) és eltilthatja az éjjeli halászatot.

A tilalmak alól egyes halfajok kiirtása és más hasznosabb halfajok terjesztése végett, vagy az üzem okszerűsége okából általában közérdekből kivételeket tehet.

Ha a kivételek engedélyezését a halászati jog bérlelője kéri, a jogtulajdonos társulatot előzetesen mindig meg kell hallgatni.

Mesterséges haltenyésztés, vagy a halaknak más vízbe áthelyezése végett, avagy tudományos célból az alispán (polgármester) írásbeli engedélye alapján olyan halat is ki lehet fogni, amelynek kifogása különben tilos.

Vízivad irtása. A halászatra jogosult, ha vadászati jogosítványa nincs is, lőfegyver nélkül elpusztíthatja a halakra nagyobb mértékben kártékony állatok közül a vidrát, a vidranyestet, a csonttörő és a halászó sást, a jégmadarat, a szárcsát, búvárfajokat, valamint a gémekeket, vadrucákat és vadlúdféléket. A vadászterület tulajdonosának, esetleg bérlőjének tulajdonjoga a megfogott vagy elejtett vadra érintetlen marad.

Halat **tilalmi időben druba bocsátani**, szállítani csak községi bizonyítvánnyal szabad, mely igazolja, hogy a hal tilalmi idő előtt fogott, vagy zárt vízből, esetleg külföldről származik.

Idegen halfaj betelepítése csak a földműv. miniszter engedélyével történhetik.

A kérvényben tüzetesen körül kell írni a betelepítendő teni szándékolt halfaj tulajdonságait, életkörülményeit és az előnyöket, melyeket a betelepítéstől várnak. Meg kell még jelölni — a szükséghez képest tervrajz csatolásával — azokat a vízszakaszokat, melyeken a telepítés történik, végül fel kell sorolni azokat az intézkedéseket, melyeket az új faj kártételei ellen esetleg tervbevettek.

Hullámtéri halrekeszek felállítása csak a vízjog törvény alapján lefolytatott engedélyezési eljárás alapján lehet. A hullámtéri halasgazdaságok termelik a halat, amely magántulajdon, tehát ennek megóvása nem kihágás, mint az olyan rekesztés, amely a folyóból kijött vagy az ártéren szabadon fejlődött halnak visszatérésé gátolja (86.768/1907. VI. 4. fm. min.).

Szakképviselők vízszennyezési ügyben a halélettan és szennyvíztisztító kísérleti állomás, az 1888 : XIX. é. 1925 : XLIII. t.-c. elleni kihágásokban az Országos Halászati Felügyelőség (5200/1932. B. M.).

(Folytatjuk.)

Halászmester ki a Magyar Tőgazdaságok r. t. nál kilenc éve van alkalmazásban állást keres. Címét a **Halásza** kiadóhivatala közli

Schiemenz és a halászbabonák.

A német halászat és halélettan legnagyobb mestere gyászolja a múlt év december 15.-én elhunyt Paulus SCHIEMENZ tanárban. Nyolcvan évet élt, de még a múlt ősszel is több rendkívül érdekes és tanulságos cikke jelent meg a fia, Karl SCHIEMENZ által szerkesztett neudammi Fischerei-Zeitungban. A szigorúar tudományos Zeitschrift für Fischerei-nek is haláláig szerkesztőtársa volt egykori tanítványa, H. H. WUNDSCH professzor mellett. Épp 30 év előtt, az ő kezdeményezésére tették le alapkövét a Berlin melletti Friedrichshagenben a Müggelsee-i kis biológiai állomásból Országos Porosz Halászati Intézeté alakított világhírű kutató intézetnek. Ő volt ennek a Landesanstalt für Fischerei-nek első igazgatója és maradt is 1928-ig húsz éven át, amikor a magyar szakkörökben is jól ismert Wundsch lépett az örökébe.

Schiemenz azok közé a tudósok közé tartozott, kik az elméleti tudást igen széleskörű gyakorlati tapasztalattal egyesítették és akik a természettudomány széles területein szerzett ismereteket a hazai gazdaság előmozdítására kívánták hasznosítani. Halbiológiai ismereteinek alapjait a világhírű nápolyi aquariumban Dohrn professzor mellett szerezte, ugyanott, ahol a mi világhírű Ápáthy professzorunk is asszistensként dolgozott. Negyven évvel ezelőtt bízták meg a berlini mezőgazdasági főiskolán a halélettan docenturájával, és ez idő óta haláláig abban a meggyőződésben élt és tanított, hogy csakis a gyakorlati halászzal való szoros érintkezés frissítő hatása teheti működését eredményessé, gazdaságilag értékesé. Négy évtizeden át sok száz

esetben adott szakvéleményt halaszvizek gazdasági értékelése dolgában, s egyéb halélettani és haltenyésztési kérdésekben is mindig helyszíni tanulmányok alapján adta meg világosan, népszerűen, gyakran humoros jóízűséggel fogalmazott szaktanácsait. Igen sok u. n. *halászati babonát* sikerült így az egyszerű halászmesterek, tanulatlan halászbérlők agyából kiirtani és evvel a halászatot okszerűbb, gazdaságosabb irányban fejleszteni.

Aki a „HALÁSZAT“ régebbi évfolyamait forgatja sokszor találkozhatott Schiemenz újszerű, néha paradoxnak tetsző, de mindig jól megokolt nézeteinek ismertetésével, főleg a *tilalmi idők és halasítások* tárgyában Landgráf, Répássy és Unger Emil szakavatott tolmácsolásában.

E sorok írójának szerencséje volt Schiemenz-cel, már mint a német halászok és halbiológusok hódolattal körülvett nesztorával Berlinben és Bécsben találkozni és szakkérdésekről beszélgetni. A bécsi halászati kongresszuson egy nagy figyelemmel hallgatott előadás után, amelyet Schiemenz a pontyok táplálkozásáról tartott, és tapasztalatainak óriási tárházából valósággal elképesztő példákat hozott fel arról, hogy a ponty milyen vegyes táplálékot fogyaszt és mit meg nem zabál, ha éhséggel kell küzdenie (Hauptnahrung, Gelegenheitsnahrung és Nothnahrung), — én is szóba hoztam neki a balatoni fogas táplálkozására vonatkozó észleleteimet. Ekkor Schiemenz elmesélte nekem, hogy vagy harminc év előtt hozatott a Balatonról egy pár fészek fogasikrát (Zanderei) és ezeket egy Berlin melletti kis tóba, az Erkner-Seebe helyezte ki, ahol még Zander sohasem volt. Nem sok eredményt várt a kihelyezéstől, mert a fészkek majdnem teljesen penészes állapotban jutottak a kezeihez, csak az egyik fészek sarkában lehettek az ikrák egészségesek. Nagy meglepetésére három év múlva szép 25—35 cm.-es Zandereket fogtak ki a tóból, de ezek egészen más külsejűek voltak, mint a balatoni változata a süllőnek, melyet ő jól ismert. Az Erkner-tónak lényegesen más jellegű, más életfeltételeket nyújtó vizében természetes, hogy a balatoni eredetű süllő is más formát, más küllemet öltött, és fogas helyett német Zanderré hasonult át.

Schiemenznek egészen kivételes praktikus felfogását legbeszédesebben akkor jellemezzük és egyben rendkívüli érdemeinek is akkor áldozunk legméltóbban, ha az ő babonákat irtó dolgozataiból adunk egy-két kivonatos szemelvényt „HALÁSZAT“-unk olvasóinak.

1) **ESZIK-E A PONTY TÉLEN?** A tógazdák közt korábban általános volt a hiedelem, hogy a ponty nem táplálkozik télvíz idején. Megerősítették őket ebben a hitükben az aquariumi megfigyelésekből levont következtetések. Már pedig aquariumi kísérletekből a szabad természet viszonyaira következtetni „megbocsáthatlan logikai hiba.“¹⁾ Schiemenz a szabad természetben, a legkülönbözőbb tavakban és legkülönbözőbb halakon tanulmányozta ezt a kérdést és a következő megállapításra jutott. Azok a halak, amelyek a következő tavasszal szaporítani akarnak, december közepe táján — de nem előbb — nem zabálnak többé, hanem egész keveset esznek. Ez érthető, mert most már az ivartermékeket, ikrát és spermát kell termelni, érlelni. A még ivaréretlen halak azonban télen is esznek, ha nem is annyit, mint nyáron. Február közepétől fogva erősödik

¹⁾ E sorok írója nem olvasta még Schiemenznek ezt a cikkét, amikor ugyanezt a megállapítást tette Hankó B.-nak a balatoni süllő aquariumi ivadékmegfigyelései alapján megkockázott következtetései tárgyában. V. ö. Archivum Balat. 1928. és L. K.: Le Lac Balaton, sa Pêche etc. Neuchatel, 1932. 52. lap.

az étvágyuk. December hóban egy vastag jégburokkal fedett tóból Schiemenz kétnyaras pontyokat fogott ki, melyek bélcsatornája zsúfolva volt árvaszunyoglárvákkal. Elmondja még Schiemenz, hogy 1929-ben karácsonyra egy három kilós, négyyaras pontyot kapott ajándékba, amelynek fél hátsó bélcsatornája szintén telve volt Chironomus-lárvákkal. Ennek tehát még közvetlenül karácsony előtt is jókora étvágya volt.

De ugyanilyen tapasztalatokat szerzett Schiemenz a jégi halászatokból származó pontyokkal is.¹⁾ Ebből azt a következtetést vonja le, hogy legjobb a pontyokat, de legalább is a még nem ivarérett egy- és kétnyaras ivadékat tápanyagban szegény teletetők helyett magukban a tavakban átteleltetni, ahol még találnak esélyt.

Schiemenz hozzáteszi, hogy ugyanez áll a többi pontyféle fehérhalakra, amelyek szintén táplálkoznak télen is. Nem is szólva a ragadozókról, melyek egész természetesen pusztítják a beljükhöz fűződő kisebb halakat télvíz idején is. A csuka és fogas téli táplálkozásáról fényképekkel megörökített adatokat közölt lapunkban e sorok írója is.²⁾

2) **A KESZEG NAGYON SZÁLKÁS HAL.** Schiemenz érthetetlennek mondja, miképp terjedhetett el ez a tévhit. Bizonyos, hogy a keszegnek, mint fehérhalnak, van bőven szálkája, de semmivel sem több, mint más fehérhalnak és mint magának a pontynak. Valószínűleg onnan ered ez a tévhit, hogy a keszeget általában — mivel a kisebb hal olcsóbb — kisebb nagyságban szokták fogyasztani, mint a pontyot. A pontyot leginkább egy-két kilós nagyságban szokták enni. De ugyanilyen nagy keszeg semmivel sem szálkásabb. Igaz, hogy ilyen nagy keszeg elég ritkaság. Fordítva, egy fél kilós ponty semmivel sem kevésbé szálkás, mint az ilyen nagyságban sűrűn fogyasztott keszeg. Schiemenz elmondja, hogy egyszer Nyugat-Németországban egy halászati gyűlés után, amikor az ünnepi lakomához ültek, közölték a vendégekkel, hogy valami egész ritka élvezetben lesz részük, t. i. „adagos pontyot“ fognak felszolgálni. A halszakértő vendégek egymásra néztek és Schiemenz példájára mindegyik egy kötelesszerű falat kóstoló után tányérján hagyta az adagos pontyot, amely rosszabb volt a keszegnél. Schiemenz egyébként a keszeg húsát finomabbnak, izletesebbnek tartotta a pontyénál és — szerinte — a legtöbb halász így van vele. Elmondja aztán, hogy a kiskeszeg is jól élvezhető, ha — „auf märkische Art“ — sűrű bevagdálás és megfőzés után a húsát a csontvázról lefejtik, finoman megdarálják, ízlés szerinti fűszerezés után pogácsákká formálják és azután vajban vagy zsírban megsütik. Ezt az elkészítési módját a keszegnek a Balaton körül is évtizedek óta alkalmazzák, s a keszegfogyasztás fokozása érdekében a balatoni halásztársaság ezt a receptet széleskörű propagandával állandóan terjeszti.

3) **A CSUKA A PONTYOS TÓBAN.** Ennek a példabeszéddé vált szólásmódnak az az elképzelés az alapja, hogy a ponty lusta állat és csuka jelenléte kell hozzá, hogy frissebb mozgásra ösztönözze a táplálék keresésében. Ez a feltevés nem más, mint henye képzelődés. Ha nagyobb csukákat teszünk egy pontyos tóba, ennek az lesz a következménye, hogy a csukák minden darab pontyot felfalnak, amelyik a szájukba

¹⁾ A ponty téli találkozásáról Unger Emil szerkesztőnk is többször meggyőződött és a „HALÁSZAT“-ban 1923-ban és a budapesti nemzetközi zoológiai kongresszus kiadványában is írt erről.

²⁾ Lukács Károly: A csuka táplálkozásáról. HALÁSZAT, 1932. évf. 42 és kk. 11. — A balatoni fogasról. TERMÉSZETTUD. KÖZL. 1932. március.

fér. (Ez az eset pontosan bekövetkezett vagy tíz év előtt egy balatonparti tógazdaságban, ahol az intéző nagy megrökönyödésére ponty helyet csukákat halásztak le, pedig akkor a ponty majdnem kétszer annyit ért, mint a csuka.)

Ép ezért ma már csak olyan csukákat helyeznek a halastavakba, amelyek viszonylagos nagyságuknál fogva nem árthatnak a pontyoknak. A ponty éppenséggel nem lusta hal, amelyet hajszolni kellene a táplálékfelvételre, sőt ellenkezőleg rendkívül frissen úszkál az eleség után. A pontyok közé helyezett csukának *nem a pontyok hajszolása* a feladata, hanem az, hogy mindazt a sok *szeméthalat* (apró keszeget, küllőt, küszt stb.), amely a ponty elesését fogyasztja: eltakarítsa és finomabb hússá alakítsa. A csuka tehát a ponty szolgáltatásban áll és e mellett a lehalászásnál szívesen vett húszaporulatot jelent.

4) IVARTERMÉK BETEGSÉGNEK OKOZÓJA. Ez a halászok közt nagyon elterjedt nézet is babonáság. Schiemenz beható tanulmányokat végzett e tárgyban és szerinte a halak nem szenvednek a peték visszatartása által. Köztudomású, hogy kedvezőtlen időjárás, hirtelen lehülés vagy tartós viharok némely évben károsan befolyásolják a halak leívását. A halak azonban nem szenvednek miatta. Sokszor megfigyelték, hogy ha pontyokat az ívás időszakában kedvezőtlen viszonyok közé helyeznek, pl. egészen kis víztartályba, aquariumba, nem megfelelő vízbe vagy elvonják az ikrástól a tejes párját: akkor az ikra kifejlődik ugyan a pefészekben, de nem kerül lerakásra, hanem a hal minden ártalma nélkül többé-kevésbé visszafejlődik. Ezt a kísérletet ugyanazzal a hallal több éven át kár nélkül meg lehet ismételni. Ha az ívási időszak után megvizsgáljuk a pefészket, a petéket a visszafejlődés legkülömbözőbb stádiumában találjuk. A visszafejlődő petéket a fehérsárga színükről lehet felismerni.

Ilyen kísérleteket Schiemenz pisztrángokkal is végzett. Ezeknél a tejes hal hiánya esetén a peték a testüregben fekvé maradnak és ott teljesen felszívódnak (reszorbeálódnak), kivéve a pefészeket, melyek a testüreg mellső végén gyűlnek össze. Ez nem akadályozza a következő ívási időben az új peték normális kifejlődését a pefészekben.

Hogy az ikra-visszatartás (a mi halászaink így mondják: „beléje sül az ikra“) nem árt a halaknak, ezt Schiemenz legjobban nagy keszegeknél látta. Mint minden más állatnál, a hálnál is úgy van, hogy az egész öreg halak már nem ivarképesek. Ha ezeknek megvizsgáljuk a pefészket, azt abnormis állapotban találjuk, vagyis többé-kevésbé telve petével, de ezek visszamaradván a fészkekben, ez utóbbival olyan kemény tömeggé nőttek össze, hogy minden további ívási műveletre alkalmatlanná tették. És éppen, mert ezeknek az öreg halaknak már nem kell ivartermékekre pazarolni az erejüket és fel vannak mentve az ívás fáradalmaitól, ezért fejlődnek ezek az elvéhédő halak olyan nagyokká. Mert sajátságos módon igen erősen legyengíti a halakat a reprodukció művelete, jóllehet a peték — testi érintkezés nélkül — a vízben termékenyülnek meg. Különösen a hímek gyengülnek le annyira, hogy akárhányszor egész sereg tejes, ívás végén, kimerültségtől elpusztul.*) Tény az is, hogy a halak ívási időben könnyebben kapnak bőrbetegséget, mert több halfajnál

*) Az ívás utáni végkimerülés és pusztulás rendes dolog az angolnál és az angolnál. Ezek életükben csak egyszer ivnak. (A szerk.)

különféle bőrelváltozások ütözkönek ki ívás idején s így hajlamosak lesznek káros élősdiék befogadására. (Balatoni halászok jól ismerik az ön „dorozmsódását“, meg a keszegek pikkelyruhájának bizonyos elváltozását a „fördés“ heteiben.)
Lukács Károly dr.

ELADÓ HALIVADÉK

dr. Goszthony Mihály Bárdi-Bükki

Tógazdaságában, közvetlenül a kaposmérői állami köves-út mellett március elején a következő ivadékok kerülnek még eladásra:

1. 2,000 drb. harcsa ivadék 10—15 dekás
2. 30,000 „ nemes ponty ivadék 5— 6 „
3. 2,000 „ compó ivadék . . 5—10 dekás.

Pósta és távirda: Bárdi-Bükk. Tel: Kaposvár 51.

ÚJDONSÁGOK — VEGYESEK.

Fischer Frigyes illő méltatását, vezető helyen megtalálja az olvasó. E helyen a szerkesztő óhajt megemlékezni arról, aki hosszú éveken át úgy is mint a minisztérium halászati ügyeinek vezetője, úgy is mint egyesületünk igazgatója, nemcsak központi főnöke, de igazi megértő barátja is volt mindenkori.

Sokat dolgoztunk együtt az elmúlt évek alatt, sokszor volt hivatalos megbeszélési valónk, de érintkeztünk elég gyakran mint magánemberek is. Ebben a kettős érintkezésben nem volt észrevehető különbség. Egyenesség, határozottság, nyíltság jellemezte őt mindenkori, kitűnő ítélőképesség a legbonyolultabb kérdésekben is, és páratlan jóakarát.

Munkabírása nem ismert határt, még betegségében sem, amely pedig már évek óta mérsékletet parancsolt volna a megfeszített munkában. Néha panaszkodott csak, de akkor is tovább dolgozott. Utoljára decemberben beszélgettünk a minisztériumban. Vérnyomásmérőt akart venni magának.

Azóta nem láttam őt, se élve se halva, pedig január második felében a Vöröskeresztben feküdt betegen, velem együtt, ugyanazon időben. Ott lehelte ki nemes lelkét, száz lépésre az én ágyamtól, egy nappal előbb, mint amikor engem gyógyulttan elbocsátottak. Nem is sejtettem, hogy közelemben volt, pedig sokat gondoltam rá ott is s azt hittem, hogy dolgozik a minisztériumban, végzi azt a megfeszített munkát, ami három embernek is elegendő lett volna. Munkája eredményes volt, energiája legyőzte a nehézségeket, sikere volt mindig. Számítottunk is rá, biztunk benne, hogy még néhány évig értünk is fog dolgozni, a magyar halászatért.

Csak amikor hazaérkeztem a kórházból, január hó 27-én reggel, félóra múlva csengetett a levélhordó és kézbesítette a gýászjelentést. Megdöbbenő percek voltak számomra. . .

Temetésére nem mehettem el, de emléké, mint kincset őrözöm. Kincs az olyan jóbarátnak még az emléke is, amilyen ő volt.

Elvesztettük őt váratlanul, elvesztette őt a magyar halászat, és ez a veszteség igen-igen nehezen lesz potolható.

A kiegyensúlyozott, egyenes jellemű, vallásos katolikus lélek példája volt Fischer Frigyes.

Sokszor mesélt nekem ifjúságáról, mikor a kalocsai Jézustársasági Atyák tanították és nevelték. Egész életében hálás volt nekik, hogy ott végezte a gimnáziumot. Lehetett is!

Az Örök Világosság fényeskdjék neki! Dr. U. E.

Cca 20 q kétnyaras 30-35 dekás tükrös ponty tenyészanyag eladó. Gr. Pappenheim Uradalom. Iszkaszentgyörgy, Fejér m.

Schrey Ede, a Balaton Halászati részvénytársaság főfelügyelője, december 19-én Keszthelyen tragikus hirtelenséggel elköltözött az élők sorából, amint erről röviden lapunk januári számában már hírt adtunk. Megemlékezül még a következőket közöljük érdemes tagtársunkról. Egy könnyűnek látszó meghülésből származott tüdőgyulladás őt nap alatt vitte sirba, a hetvenedik

évében is mozgékony, erős testalkatu, szolgálatában mindvégig tevékeny férfit.

Schrey Ede a Balaton halászatát a részvénytársaság alapításának első évétől kezdve szolgálta, először Siófokon, 1901-től fogva a háború második évéig Keszthelyen, aztán a világ-háború és a forradalom nehéz éveiben Fonyódon. Egy évi Siófokon teljesített szolgálat után 1920 évtől fogva mint főfelügyelő vezette a vállalat második legfontosabb telepét és a halisztgyárat Fonyódon.

Igazgatósága teljes bizalmát élvezte, mert a rábízott értékeket hosszú szolgálati ideje alatt mindig lelkiismeretesen megőrizte és a neki alárendelt embereket erős kézzel, de igazságosan vezette. Katonás, kemény, de jóindulatú egyéniségére minden állomáshelyén öszinte megbecsüléssel emlékszik vissza, akinek csak vele dolga volt. Ennek a szeretetnek és közbecsülésnek beszédes tanúsága volt az a rendkívül népes, a Balatonpart minden részéből összesereglett gyászoló közönség, amely a keszthelyi szanatóriumból Fonyóra visszazállított Schrey Ede földi maradványait befogadó koporsót körülvette.

A részvénytársaság igazgatóságát a betegen fekvő Purgly Pál elnök-vezérigazgató, felsőházi tag helyettesítésében fia, ifj. Purgly Pál és Köhler Rudolf képviselték. A felügyelőbizottságból Schrikker Sándor földbirtokos jelent meg a temetésen. Stephaits Aladár keszthelyi apátplébános végezte a megható gyászszertartást, melynek végzetével Lukács Károly dr. a vállalat ügyvezető igazgatója mondott utó só lstenhozzádó régi, nagyrabecsült munkatársának. Megemlékezett a megboldogultnak a vállalat szolgálatában szerzett kiváló érdemeiről, majd így folytatta:

„Fonyód halászatának főfelügyelője, nyugodj békecségekben a csendes sírkertben, a Balaton felett nem messze azoktól, akik éjjel úgy, mint nappal, hőségben, mint fagyban, csendes verőfényben úgy, mint zúgó viharban járják szerszámaikkal a mi kenyéradó vizünket. — Örökjő felettük, amikor küzdenek az elemekkel s imádkozz érettük, mikor veszélyben forognak! Emléked élni fog itt a Balaton partján, amíg halászok rajzanak ki a Szentpétertelepről, melynek erőskezű kormányzója, hűséges gondozója voltál halálad órájáig!”

Amint értesültünk, a fonyódi halászati telep felügyelői tisztét az elhunyt kitünő tisztviselő érdemeire való tekintettel a vállalat igazgatósága egyetlen fiával, Schrey Elemérel fogja betölteni, aki apja mellett már három év óta ellenőri beosztásban tevékenykedett.

— s — y.

Eladó halivadék:

Mai napig, — a már leközölteken kívül, — a következő tógazdaságok közölték eladó halivadékukat az Országos Halászati Felügyelőséggel:

37.) Döry Frigyes uradalmi Paradicsompuszta u. p. Zomba: 80 q e. ny. 10—11 dgr. á. s. t-p. ponty.

38.) Hg. Eszterházy hitbizományi uradalmi Alsó- és Felsőleperd u. p. Újdombovár: 30.000 drb 2—6 dgr. á. s. t-p. ponty.

39.) Corchus Dezső és Zoltán ugrai-, keletbiai- és biai tógazdasága Budapest, IX., Lónyai-u. 24.: 50 q e. ny. 10—15 dgr. á. s. t-p. ponty.

40.) Winter Imre tógazdasága Köröshegy: 10 q k. ny. 33 dgr. á. s. t. ponty; 11 q e. ny. 3 dgr. á. s. t-p. ponty; 3000 drb. 5 dgr. á. s. harcsaivadék.

41.) Martonpusztai uradalom u. p. Felsőseged, Somogy megye: 10—15 q e. ny. cca 5 dgr. á. s. t-p. ponty.

Rövidítések: e. ny. = egy nyaras, k. ny. = két nyaras, t. = tükrös, p. = pikkelyes, t-p. = vegyes.

H.

A Halászati Tanfolyam és a Halásznapi ügye. Lapunk elején már megírtuk, hogy sem a tervbevetett halászati tanfolyamot sem a halásznapi nem lehet megtartani, mert Egyesületünk tagjai részéről nem mutatkozott a jelentkezések során olyan fokú érdeklődés, amely kellő számú résztvevőt tudott volna ez alkalomra összehozni. A jelentkezők száma *alig haladta meg a tízet*, ami feltűnően kevés ugyan, de megérthető, ha meggondoljuk, hogy legutóbbi, éppen egy évvel ezelőtt megtartott tanfolyamunkon igen szép számmal vettek részt tagjaink és így az érdeklődés hiánya tagjaink részéről abból a meggondolásból eredhet, hogy egy esztendő — szerintük — rövid idő arra, hogy ismét új és fontos tudnivalókat tárjanak az eladók a hallgatóság elé.

Nem érthető azonban, hogy ugyanilyen közönyösség mutatkozott a tervezett „Halásznappal” szemben is, amely nem tanfolyam, hanem a terv szerint a *tagok által felvetett aktuális halászati, haltenyésztési, halértékesítési kérdések megtárgyalása és vitája lenne*. Ilyen összejövetelek külföldön évenként esetleg többször is igen jól szoktak sikerülni, nagy haszonnal járnak az ügy érdekében, s erősen fejlesztő natást gyakorolnak az egyesületi életre.

Nem adjuk fel azonban a reményt, hogy a jövőben tagtársaink megfogják ragadni az ilyen összejövetelekre az Egyesület által

felkínált alkalmakat, mert néhány tagtársunk ezúttal is életrevaló eszméket pendített meg, melyeket a következőkben ismertetünk.

Bernáth István tagtársunk nagyon helyesen jegyzi meg leveleiben, hogy a nyíltvízi halászokat a halászati tanfolyam, amely nagyobb részben a ponty- és pisztrángtenyésztés tárgykörét öleli fel rendesen, kevésbé érdekli. A halásznapi azonban egészen más valami. „Itt aztán meglehetne, nemcsak lehetne, de meg is kellene vitatni mindazon kérdéseket, amelyek a halászati társulatokat, a halászati bérlőket és halászmestereket, halászokat és végül a sporthorgászgyegeteket és a sporthorgászokat érinti. Ilyen kérdések: a halászati bérletek, a nemes halivadékok fogásának ellenőrzése és szigorú büntetése, a halászati tilalom, haljelölések és a fogott jelölt halak bejelentése, esetleg beszolgáltatása, árvizeknél és kiöntéseknél kubikgödörökben és más mélyedésekben visszamaradt ivadékoknak a mederbe való visszahelyezése, a sporthorgászgyegetek és a sporthorgászat. Azt hiszem, hogy lesz más résztvevő is, aki másmilyen, itt fel nem sorolt aktuális kérdések megvitatását fogja javasolni. Véleményem szerint a leg-helyesebb az lenne, ha a halásznapi a halászati tilalom idejére tüzetne ki, mert akkor minden folyóvízi halászbérlő, halász és sporthorgász ugyanis pihenésre kényszerül, a vidékiek pedig a nemzetközi vásárral kapcsolatosan félárral utazhatnak fel Budapestre.

Erre a halásznapi pedig ne csak az Országos Halászati Egyesület tagjai hívassanak meg, hanem a napilapok útján mind-azok, akik a halászzal akár hivatásszerűen, akár pedig kedvtelésből (sportból) foglalkoznak és ez alkalommal szóvá lehetne tenni azt is, hogy nem lenne-e helyes a tagsági díjakat a mai viszonyoknak megfelelően leszállítani.”

Nydr János tagtársunk a haltermés elhelyezése kérdését szeretné felvetni és vita tárgyává tenni a halásznapon.

Winter Imre tagtársunk gazdasága (Köröshegy, Somogy vm.) 1) a halivadék beszerzésének és eladásának megszervezését az Országos Halászati Egyesület keretében és ellenőrzésével 2) a „Halásznapi” tájékoztató közleményeinek bevezetését, a halértékesítés és az elérhető halárak ab tógazdaságok közlését óhajtáná.

A most elhalasztódó halásznapon már is lett volna tehát elég megbeszélni való úgy a nyíltvízi mint a tógazdasági ügyek köréből. Legyen szabad remélnünk, hogy az érdeklődés fokozódni fog, és a halásznapi Bernáth tagtársunk jó ötlete szerint *az általános tilalom idején megtartható lesz*.

Addig is kérjük olvasóinkat, szíveskedjenek a szerkesztővel közölni azokat a kérdéseket és óhajtásaikat, amelyeket megvitatni szeretnének. (Bpest II., Hermann Ottó út 15.)

Dr Unger Emil.

Nádas tavakat keresek bérbé hosszabb lejáratral. Részletes ajánlatok **Pollák Ignác Soroksár** címére kéretnek.

TÁRSULATOK — EGYESÜLETEK.

A Hármaskörösi Halászati Társulat 1936. december 17-én tartotta közgyűlését Szarvason dr Spett Ernő meztőlúri polgármester elnökle alatt. Az elmúlt év a társulat bérlőire nem volt túl kedvező, ami a bérmérséklet iránti kérvényekben és a bérhátralékokban alaposan kifejezésre is jutott. Mivel e társulatnál a bérek *halhűsmennyiségben*, helyesebben bizonyos *halhűsmennyiség mindenkor pesti vásárcsarnoki középarányban* vannak megállapítva, a halárak emelkedése következtében a bérlőknek is magasabb bért kellett volna fizetniök. Ezt a „felárat” a közgyűlés a bérlőknek elengedte, tekintettel a Hármaskörös megromlott halászati viszonyaira. Viszont elhatározta a közgyűlés, hogy a halállomány javítása érdekében, lépéseket fog tenni mesterséges halívó és ivadéknvelő létesítése iránt. Erre a célra, különösen a békésszentandrás duzzasztó kiépülte után, valamely holtág lesz kijelölendő.

Haszonbérosztalék 1936. évre a társulatnál 1 P/kat. h. **Szolnokvidéki Felsőtisza Halászati Társulat** dec. 21-én tartotta közgyűlését Szolnokon, gróf Szapáry Gyula elnökle alatt. Az elmúlt száraz év erre a társulatra is éreztette hatását. A kubikgödörök szárazon maradtak, a fegyverneki holtágban létesített mesterséges ivótelepen hatalmas párolgási és elszívárgási vízvesztéssel kellett megküzdeni. Hogy a víz-utánpótlás a jövőben mindig megtörténhessen, a társulat a Középtiszai Ármentesítő Társulattal kötött egyezséget; az ivadéknvelő holtágba az Ármentesítő Társulat szivattyúja fogja a vizet emelni, költségmegtérítés ellenében. (Ez az egyesség annál egyszerűbb volt, mert a halászati társulat kitünő ügyvezető igazgatója, Jolánkai Vilmos, egyszersmind az említett Ármentesítő Társulatnak igazgató-főmérnöke.) A fegyverneki ivadéknvelő holtág *kíméleti téré* való nyilváníttása egyébként folyamatosan van. E kérdés megoldása után a társulat majd sikere-

sebben veheti fel a harcot az ivadékok nagy ellenségeivel, a vad és szelíd kacsákkal.

Bérlészállítást e társulatnál egy bérlő kapott. Haszonbérlésztalék az elmúlt évre 0.70—1.40 P/kat. hold. Költségelőirányzat 1937. évre: bevétel 12.200 P, kiadás ugyanannyi.

A Kettőskörösi Halászati Társulat közgyűlése Szarvason volt 1937. január 11-én. A társulat életében emlékezetes pontot képez az újjáalakult Sebeskörösi Halászati Társulattal kötött szerződés. A két társulat vízterületei ugyanis eddig *egymást váltogatva* feküdtek a Körösökön; 1 km. hosszú folyószakasz a Kettőskörösi Társulaté volt, a következő a Sebeskörösié, az utána következő megint a Kettőskörösié és így tovább. (Ez a helyzet a kacsaringós Körös átvágásai következtében állt be.) Elképzelhető, mindkét társulatra micsoda hátrányokat jelentett ez a helyzet. A szerződés szerint a Kettőskörösi Társulat átengedte a Sebeskörösön fekvő területeit a Sebeskörösi Társulatnak, ennek fejében a maga egészében megkapta a Kettősköröst. A szerződés 1939. január 1-én lép életbe.

A Kettőskörösi Társulat, a rossz évre való tekintettel, bérlőinek egyformán 10 % engedményt adott. A társulat költségelőirányzata 1937. évre: bevétel 7852'55 P, kiadás ugyanannyi.

Külön meg kell említeni, hogy a halászati viszonyok romlása e társulatnál *legkevésbé érezhető*, ami a 3'40 P/kat. h. (!) *osztalékban* élénken kifejezésre jut. A dolog nyitja valószínűleg ott van, hogy e társulat a befolyó jövedelem 50 %-át halasításra költi. (1936-ban kereken 2.550 P-t !)

Árjegyzés. A Halbizományi és Halértékesítő rt. és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi rt.-tól nyert értesítés szerint január hó folyamán a nagybani halárak kilogrammonként a következők voltak:

Édesvízi élőponty...	nagy	1:30—1:40 P
	közép	1:00—1:20 "
	kicsi	0:90—0:95 "
Édesvízi jegeltponty		0:70—1:10 "
Balatoni fogassüllő	I. oszt.	5:80 "
	II. "	3:80 "
	III. "	3:40 "
	IV. "	3:10 "
Dunai süllő	I. oszt.	5:20—6:00 "
	II. "	3:50—4:50 "
	III. "	3:00—3:50 "
	IV. "	2:90—3:20 "
Köcsüllő		
Harcsa nagy		3:50—4:00 "
Harcsa kicsi		1:80—3:40 "
Csuka		1:20—1:40 "
Compó		1:00 "
Kárász		0:90—1:00 "
Ön		0:50—0:80 "
Balatoni keszeg		0:30—0:40 "
Fehérhal		

A lap kiadásáért felelős: Dr Unger Emil.

HALBIZOMÁNYI

ÉS HALÉRTÉKESÍTŐ RT.

HALNAGYKERESKEDÉS

Levélcím: Budapest 4., Postafiók 271.

BUDAPEST,

Telep és iroda:
IX., CSARNOK TER 5.

Elárusítóhely:

IX., Közp. vásárcsarnok,
Központi iroda:

V., József tér 8.
Telefon: 180—9—22.

TELEFONSZÁM

Nappal; 185—6—36.

Éjjel; 157—3—26.

Száll. oszt.; 168—7—16.

Megvesszük tógazdaságok egész haltermését, szállítunk a Magyar Tógazdaságok rt. kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh, bajor egy- és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más tenyészhalat, megtermékenyített fogassüllőikrát valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle haltakarmányt. —

MAGYAR TÓGAZDASÁGOK RT.

Több mint 6000 kat. hold terjedelmű tógazdaságaiból szállít tenyésztésre nemestörzsű egy- és kétnyaras pontyot, pontyanyákat, harcsa-, fogassüllő-ikrát a következő helyekről: Balatonföldvár, Bia, Bicske, Gelej, Hortobágy, Iszkaszentgyörgy, Mike, Nagyláng, Órspuszta, Pelérd, Sárd, Sáregres, Sárszentmiklós, Somogy-szentmiklós, Szabadbattyán, Tápia-szecső, Tüsképusztáról és Varáslóról. —

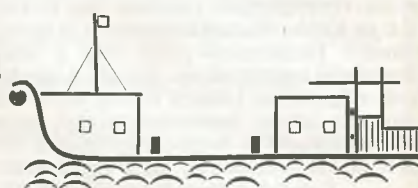
TELEFON:

180—9—22

BUDAPEST, V., JÓZSEF TÉR 8.

LEVÉLCÍM: BUDAPEST 4., PÓSTAFIÓK 271

ZIMMER FERENC

Halkereskedelmi Rt.

Veszünk és eladunk bármily mennyiségű élő- és jegelthalat.

Központi telep: IX., Gönczy Pál u. 4. T.: 185-4-48.

Fiókházak: IX., Központi vásárcs. T.: 185-4-48.

V., gr. Tisza István u. 10. T.: 181-6-79.

VII., Garay téri vásárcs. T.: 130-4-48.

Iroda: VIII., Horánszky utca 19. T.: 135-3-39.

Budapest.

Halászláló

puha inség és kötél, hálófonal, parafa-alattság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

ÁDÁM MIKSA RT.-nál Budapest.

Főüzlet: IV., Ferenc József rakpart 6—7. szám. Telefon: 184—3—10

A Ferenc József hid és Erzsébet hid között.

Fiókházlet: VII. kerület, Thököly-út 16. szám. — Telefon: 1-85-9-65

A Keleti pályaudvar ind. oldalával szemközt.

BARTA LIPÓTNÉ HALKERESKEDŐ

TELEFON:

Iroda: 185—0—71.

Üzlet: 185—5—84.

BUDAPEST, IX., KÖZP. VÁSÁRCSARNOK.